

Den der følelse når ens bare hud får lov til, at undslippe de varme strømper efter en lang vinter. Når de i stedet, mærker de grønne, bløde og lidt for lange græsstrå stikke op mellem tærne, på den første varme forårsdag. Følelsen af sol på ens fregner, og duften af solcreme på din næse, for den må ikke blive lige så rød som sidste år, eller året før det.

Følelsen af at flyde med bølgerne et sted mod syd. Dine ører er dækket af vandoverfladen, og du kan kun lige ane lyden af børne grin, og hop fra badebroen i det fjerne.

Lige ane lyden af folk der lever.

Den der følelse der kommer når du for første gang kan dufte brunkagerne, eller grænnet fra juletræet i stuen. Følelsen når *Last Christmas* spiller i radioen, i begyndelsen af november, og du ikke helt kan finde ud af om du synes det er for tidligt eller ej. Følelsen, stemningen og humøret når du spontant køber en kælk med dine venner, og suser ned af Fredericias små og snedækkede bakker, på en af de første juledage.

Følelsen af at have danset hele natten, om det er til et sølvbryllup i maj eller en aften på klubben, hvor det farvede lys, og din høje promille blænder dit overblik. At løbe efter toget, fordi klokken har slået langt over midnat. Kun får alligevel at misse det eneste transportmiddel hjem, og nu være nødsaget til at skabe en stemning med dine veninder, så efterårskulden ikke siver igennem jeres små jakker.

Jeg vil kalde alle disse følelser for frihedsfølelser.

Det er tidspunkter, hvor tankemyldret ikke fylder, og roen har overtaget din krop. Tidspunkter hvor hjertet slår, og kroppen nyder.

Det er tidspunkter hvor du er forelsket.

Hvor du ligger i en anden persons arme og selvom, at du er fanget, føler dig fri.

Tidspunkter hvor du føler dig hørt, og bemærket. Som i klassen når folk ikke griner af dit svar, eller til vin aftener hvor dine råd bliver værdsat.

Det er tidspunkter, hvor man er flyvende, så højt oppe, at man kan nå skyerne.

Ligesådan er det tidspunkter, hvor du ligger på jorden og kæmper for at komme op.

Tidspunkter hvor du lader dig selv føle hvad du skal føle. Som en søndag hvor melankolien rammer, og du dvaler i din seng med tårer ned af din kinder.

Det er dage, hvor dine æblekinder gør ondt, og dine mavemusklere er ømme, fordi grinet og smilet har varede hele dagen.

Tidspunkter hvor du har plads til at være dig, om det er i store eller små omfang.

Det er frihedsfølelsen.

Det er min frihed.

- S.H